

PROGRAM BOHOSLUŽIEB FARNOSTI KRUŠETNICA

JUBILEJNÝ ROK SV. CYRILA A METODA A ROK VIERY

„Veríme v jedného Boha, Otca, Syna a Ducha Svätého, Stvoriteľa vecí viditeľných, ako je tento svet, v ktorom prežívame svoj krátky život, i vecí neviditeľných, ako sú čisti duchovia, ktorých nazývame aj anjelmi, i Stvoriteľa duchovnej a nesmrteľnej duše v každom človekovi.“ (Z Vyznania viery Božieho ľudu pápeža Pavla VI.)

DEDIČSTVO OTCOV ZACHOVAJ NÁM, PANE!

Týždeň 16.

DNES: TRETIA VEĽKONOČNÁ NEDEĽA
CYRILOMETODSKÝ DEŇ

15. 4. 2013 – 21. 4. 2013

Farský kostol Sv. Michala archanjela Krušetnica

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 15. 4. 13	FÉRIA	+ Anton, Pavol Rončákoví	18.00		
UTOROK 16. 4. 13	FÉRIA				
STREDA 17. 4. 13	FÉRIA	Za Boženu Dopaterovú (jubilejná)	18.00 Sv. omša s deťmi	17.30	
ŠTVRTOK 18. 4. 13	FÉRIA				
PIATOK 19. 4. 13	FÉRIA	+ Jozef Dorušák (1. výr.)	16.30	16.00	
SOBOTA 20. 4. 13	FÉRIA	Za požehnanie rodín	7.30	7.00	
NEDEĽA 21. 4. 13	ŠTVRTÁ VEĽKONOČNÁ NEDEĽA DOBÉHO PASTIERA	Za veriacich farnosti	8.00 10.30		

Kostol Najsv. Srdca Ježišovho Lomná

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 15. 4. 13	FÉRIA				
UTOROK 16. 4. 13	FÉRIA	Za požehnanie Karola a Pavlíny Jurigových	18.00 Sv. omša s deťmi	17.30	
STREDA 17. 4. 13	FÉRIA				
ŠTVRTOK 18. 4. 13	FÉRIA	+ Ondrej a Anna Jurigoví	18.00	17.30	
PIATOK 19. 4. 13	FÉRIA				
SOBOTA 20. 4. 13	FÉRIA				
NEDEĽA 21. 4. 13	ŠTVRTÁ VEĽKONOČNÁ NEDEĽA DOBÉHO PASTIERA	Na úmysel	8.45		

Oznamy:

- Na budú nedeľu – nedeľu Dobrého pastiera – bude zbierka na seminár.
- Dnes sa začína týždeň modlitieb za duchovné povolania.
- V rámci prípravy na oslavu Jubilea 200 rokov od narodenia sv. don Bosca putujú jeho relikvie aj po Slovenku. V Námestove si ich budeme mať možnosť uctiť a vzývať ho o orodovanie v dňoch 19. a 20. apríla 2013. Podrobnejšie informácie sú na plagáte na nástenke.
- V kňazskom seminári v Spišskej Kapitule bude na budúcu nedeľu Deň otvorených dverí. Začne sv. omšou o 9.00 h. v Katedrále sv. Martina. Bohoslovci majú pripravený celodenný program.

Želáme Vám radostné prežívanie nedele a požehnanie do nastávajúceho týždňa!

JEŽIŠ KRISTUS JE BOŽIE KRÁĽOVSTVO

„Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo.“ (Mk 1, 15)

Ústrednou témou Kristovho ohlasovania je Božie kráľovstvo. Všetkými svojimi kázňami a podobenstvami ho ľuďom zvestoval a vysvetľoval jeho obsah a podstatu. Zároveň ho svojimi skutkami, a najmä zázrakmi ľuďom predstavil a znázornil. Všetkou svojou činnosťou, najmä svojím umučením a zmŕtvychvstaním ho prišiel medzi ľuďmi sprítomniť a založiť.

Božie kráľovstvo v širšom slova zmysle rozumieme ako nový svet lásky. V tomto novom svete majú noví ľudia žiť novým životom podľa nového prikázania lásky. Za „starý svet“ sa v tejto súvislosti označuje ten svet, ktorý je poškodený a znetvorený hriechom ľudí. V tomto „starom svete“ žili ľudia po páde Adama do prvotného hriechu až do príchodu Ježiša Krista. Hriech Adamov uvrhol ľudí do otroctva zlého ducha, vytrhol ich zo sveta lásky a priniesol im nešťastie, bolesť a smrť. Hriech zruinoval človeka, zranil mu telo i dušu. Zničil spoločenstvo lásky ľudí s Bohom, ale aj medzi ľuďmi navzájom.

Kristus prišiel napraviť, čo ľudia hriechom pokazili. Hriešneho človeka prišiel uzdraviť a obnoviť a vrátiť mu stratené Božie dary. Celé ľudstvo prišiel oslobodiť z otroctva zlého ducha. Svet hriechu prišiel pretvoriť na svet lásky. „Nový svet“ namiesto „starého sveta“ umožňuje ľuďom žiť opäť v spoločenstve lásky s Bohom a navzájom medzi sebou.

Božie kráľovstvo v úzkom slova zmysle je vlastne sám Ježiš Kristus. Na ňom ako na novom Adamovi a Hlave nového ľudstva sa dokonale naplňuje nadvláda Božej lásky. Pre svoju poslušnosť až na smrť voči nebeskému Otcovi zničil a napravil následky prvej neposlušnosti. Svojou smrťou na kríži premohol hriech a jeho následky a svojím zmŕtvychvstaním obnovil ľudský život. Kristus je dokonalým človekom - obrazom nového človeka, žriedlom nového života a vzorom dokonalej lásky k nebeskému Otcovi. Preto sa na ňom v dokonalej miere uskutočňuje, zjavuje a odzrkadľuje Božie kráľovstvo. Uznesenie koncilu to takto vyjadruje: „A toto kráľovstvo sa ľuďom prejavuje v Kristových slovách a skutkoch, ako aj jeho prítomnosťou.“ (LG 5)

Pán Ježiš Božie kráľovstvo - nový svet Božej lásky - prišiel sprítomniť a budovať pre nás a spolu s nami. Do svojho kráľovstva povoláva všetkých ľudí. Účasť na svojom kráľovstve dostávajú ľudia vierou v Krista a pokáním. Nový život je ovocím Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Ľudia ho nadobúdajú krstom. „Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha Svätého, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva.“ (Jn 3, 5) Krstom dostávame hodnosť Božích synov a dcér a utvárame spoločenstvo lásky s Bohom a navzájom medzi sebou. Boží život v duši spôsobuje, že Božie kráľovstvo je v nás. Čím viac rozvíjame našu vnútornú jednotu s Kristom - najmä cez Eucharistiu - tým dokonalejšie sa v nás sprítomňuje Božie kráľovstvo.

Božie kráľovstvo je biblické označenie tej skutočnosti, ktorú v našej dobe zvykneme nazývať „civilizácia lásky“. Civilizácia je svet zošľachtený ľudskou myšlienkou. To je všetko, čo ľudia svojím tvorivým rozumom vytvorili preto, aby žili na svete ľudskejšie a kultúrnejšie. Ale ani najmodernejšia technika, vynálezy, stroje, prístroje ešte automaticky nezabezpečujú, že človek bude na zemi žiť lepšie a ľudskejšie. K tomu je potrebné vdýchnuť do sveta lásku. A práve toto prišiel uskutočniť Ježiš Kristus. On, Božie slovo a Božia láska, prišiel v niest' do ľudí a ich sveta Božiu myšlienku a Božiu lásku, a tak vytvoriť pre nás ľudí i z nás ľudí civilizáciu lásky.

V kontexte s civilizáciou lásky na našej zemi kontrastuje „civilizácia smrti“ a „civilizácia hriechu“, ktorá je deštruktívna, ničí nielen výtvary ľudí, ale aj samého človeka.

Kresťania so všetkých síl odmietajú túto „kultúru smrti a hriechu“ a spoluprácou s Kristom budujú „civilizáciu lásky“ a „kultúru života“ verným zachovávaním jeho evanjelia. Vierou, nádejou a láskou budujú Božie kráľovstvo v sebe i okolo seba.

Plnosť Božieho kráľovstva nastane až pri druhom slávnom príchode Ježiša Krista na svet na konci sveta. Život v ňom bude už prežívaním večnej blaženosti v nebi. Vtedy počujeme: „Pod'te, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta.“ (Mt 25, 34)

Zamyslenie o. biskupa Štefana na apríl 2013: Veľkonočná viera

(14. apríla 2013)

Milovaní bratia a sestry!

Kresťan je veľkonočný človek. Naša osobná účasť na Kristovom veľkonočnom tajomstve začala v krste a pokračuje v celom našom živote z viery. Všetko, čo robíme z pohnutok viery, má veľkonočný rozmer. Naša viera je skrz-naskrz veľkonočná. Svätý Pavol vysvetľuje veľkonočnosť viery v Liste Rimanom: „Alebo neviete, že všetci, čo sme boli pokrstení v Kristovi Ježišovi, v jeho smrť sme boli pokrstení? Krstom sme teda s ním boli pochovaní v smrť, aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom. Lebo ak sme s ním zrástli a stali sa mu podobnými v smrti, tak mu budeme podobní aj v zmŕtvychvstaní. Ved' vieme, že náš starý človek bol s ním ukrižovaný, aby bolo hriechne telo zničené, aby sme už neotročili hriechu.

Lebo kto zomrel, je ospravedlnený od hriechu. Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že s ním budeme aj žiť. Ved' vieme, že Kristus vzkriesený z mŕtvych už neumiera, smrť nad ním už nepanuje. Lebo keď zomrel, zomrel raz navždy hriechu, ale keď žije, žije Bohu. Tak zmyšľajte o sebe aj vy: že ste mŕtvi hriechu a žijete Bohu v Kristovi Ježišovi.“ (Rim 6, 3-11)

1. Mať veľkonočnú vieru znamená ponajprv uveriť, že Ježiš nielen zomrel, ale že zomrel za nás, pre naše dobro. Veľkonočné „Verím“ obsahuje zároveň aj presvedčenie, že Kristus nezostal mŕtvy, ale že vstal z mŕtvych. Zmŕtvychvstanie dáva Kristovej smrti nový a definitívny rozmer. Pri pohľade na kríž vždy vnímame aj zmŕtvychvstanie práve tak, ako pri spomienke na zmŕtvychvstanie pamätáme na jeho smrť. Obidvoje - aj smrť aj zmŕtvychvstanie - tvoria obsah našej veľkonočnej viery.

Veľkonočná viera v Kristovo umučenie a zmŕtvychvstanie je prameňom nevýslovného obohatenia. Najprv chceme uvažovať o prvom veľkom dobre veľkonočnej viery - o dobre lásky. Práve na Veľkú noc sa mimoriadnym spôsobom veriacim otvoril prameň Božej Lásky.

Veľkonočná viera nás robí účastnými na Božej láske. Veľkonočné „Verím“ nám dáva právo na Božiu lásku i na lásku všetkých ľudí. Toto „verím“ je akoby kľúč, ktorým sa otvára náruč nebeského Otca. Je to akoby vstupenka do hlbín Trojičného života lásky. Preň sme Bohom milovaní. Veľkonočná viera nám zároveň aj dáva právo na lásku všetkých ostatných vykúpených. Stávame sa aj hodnými lásky našich bližných a účastníkmi spoločenstva lásky všetkých veriacich.

Veľkonočná viera nás aj k láske zaväzuje. Uveriť nie je nič iné ako prijať za normu a pravidlo života nové prikázanie lásky. Je to spoločná úloha všetkých vykúpených Kristovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Je to vlastne posledný cieľ a zmysel toho, prečo Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych. Sotva by sme mohli patriť k zástupu vykúpených, ak by sme neprijali na seba povinnosť a úlohu milovať Boha a všetkých ľudí k vôli nemu. To by znamenalo, že ešte stále patríme k otrokom hriechu a zostávame v zajatí zla a v hrobe smrti.

Veľkonočná viera dáva kresťanovi aj silu a energiu k láske. Je zdrojom sily Božej milosti, ktorá nás uschopňuje milovať. Je to predovšetkým milosť prúdiaca z veľkonočných sviatostí, najmä z Eucharistie, ktorou sa v nás akumuluje láska, rastie a rozvíja sa v nás čnosť lásky, t.j. schopnosť milovať Boha i ľudí. Čím viac hnaní veľkonočnou vierou čerpáme z týchto veľkonočných zdrojov, tým viac vyplňa náš život láska k Bohu i k ľuďom.

Veľká noc v celej svojej plnosti a obsahu je o láske. Je prejavom, darom a svedectvom tej lásky, ktorou nás miluje Boh v Ježišovi Kristovi. Veľká noc je konkrétnym povolaním vykúpeného človeka k láske a je aj uschopnením k láske. Je implantáciou lásky do života človeka. Vo veľkonočnom krste sa s nami uskutočnila veľká transplantácia srdca. Ježiš Kristus vybral z našej hrude srdce z „kameňa“ a vložil do nás srdce z „mäsa“. Uzdravil našu ľudskosť, lieči naše sebecko, odstraňuje nenávisť a naplňa naše srdce láskou. Veľkonočná viera sa naplno môže realizovať len v láske k Bohu a bližnému. Nehovorme, že sme uverili v Kristovo umučenie a zmŕtvychvstanie, ak sa zmyslom a obsahom nášho života nestala láska.

Veľkonočná viera je naozaj nesmierne a úžasné dobro. Oplatí sa živo, úprimne a bez výhrad uveriť, že Kristus za nás zomrel a vstal z mŕtvych. Ak túžime po láske, ak chceme byť milovaní a lásku aj dávať, uchopme, vzbudme si a prežívajme s novým nadšením našu veľkonočnú vieru.

2. Veľkonočná viera v nás pôsobí a obohacuje nás aj ďalšími darmi Kristovho vykúpenia. Treba si osobitne všimnúť dar slobody ako mimoriadne veľké dobro veľkonočnej viery: „Túto slobodu nám vydobyl Kristus.“ (Gal 5, 1) Sloboda je zvláštny Boží dar, ktorý umožňuje človekovi voliť si dobré a odmietat' zlé. Je to jeden z hlavných znakov podobnosti človeka s Bohom. Následkom dedičného hriechu je dar slobody v človekovi zranený a oslabený. Veľmi ľahko človek o slobodu môže prísť a stať sa otrokom. To sa stáva, keď zneužíva slobodu na konanie zlého. Vtedy ju aj okliešťuje a obmedzuje. Stáva sa neslobodným, to je vlastne plná pravda o otroctve. „Každý, kto pácha hriech, je otrok.“ (Jn 8, 34) Otroctvo - nesloboda môže mať rôzne odstupňovanie. Jestvuje menšia, alebo väčšia nesloboda, čiže menšie alebo väčšie otroctvo.

Slobodu môžeme rozumieť aj ako nezávislosť, odpútanosť, voľnosť, nehatenosť pri konaní. Opak slobody - otroctvo, zasa chápeme ako závislosť, hatenie, spútanosť, neschopnosť robiť to, čo treba. Sloboda je preto tak veľký a potrebný dar pre človeka, lebo mu umožňuje sebarealizáciu v dobre. Hovoríme, že sloboda

dáva človekovi krídla. Uschopňuje ho robiť dobro a naplniť život láskou k Bohu i k ľuďom. Takou mierou sme schopní produkovať dobro, v akej miere sme slobodní.

Bolo treba na kríži rozlámať okovy hriechu a smrti, do ktorej bol zovretý každý človek, aby mohol byť znova slobodným. Sloboda ducha sa pre nás zrodila na kríži. Je to jedno z hlavných ovocí stromu kríža. Veľkonočná viera - Kristovo víťazstvo kríža a zmŕtvychvstania je valuta, za ktorú dostávame slobodu Božích detí. Ňou sa v nás trhajú putá každej závislosti a lámu okovy každého otroctva. Stávame sa slobodnými ľuďmi v Kristovi.

Stretávame sa často aj s nesprávnym chápaním slobody. Mnohí si myslia, že sloboda je robiť si, čo chcem. Dnes nám svet ponúka takúto slobodu, ako hovorí svätý Peter apoštol: „*Sľubujú im slobodu, ale sami sú otrokmi skazy; ved' každý je otrokom toho, kto sa ho zmocnil.*“ (2Pt 2,19) Opravdivá sloboda je v poslušnosti z lásky. Príkladom takejto slobody je sám Ježiš Kristus. Pribitý na kríži nebol zbavený slobody, ale v najdokonalejšej miere ju uskutočnil v poslušnosti svojmu Otcovi. „*Obetoval sa, pretože sám chcel.*“ Z tejto jeho slobody pochádza každá ľudská sloboda pre konanie dobra. „*Túto slobodu nám vydobyl Kristus. Stojte teda pevne a nedávajte sa znova zapriať do jarma otroctva.*“ (Gal 5,1)

Ak v kútiku srdca objavujeme túžbu po ozajstnej vnútornej slobode, ak nás sužuje tieseň vnútorného i vonkajšieho obmedzovania, ak sme nešťastní z nemohúcnosti konať dobro, obnovme si veľkonočnú vieru. Ona nám prinavrátí stratenú slobodu. Veľkonočné „Verím“ nás úbohých otrokov, spútaných závislosťou na veciach tohto sveta, pretvorí na slobodné Božie deti.

3. Veľkonočná viera je tá viera, ktorou veríme, že Ježiš Kristus za nás zomrel na kríži a pre nás vstal z mŕtvych. V Roku viery ju chceme intenzívnejšie vyznávať, obnoviť si ju a sa v nej utvrdiť, ale nadovšetko chceme obsiahnuť a prijať dobro veľkonočnej viery. Toto dobro je mnohotvárne. Zaiste, to najväčšie dobro, ktoré nám dáva veľkonočná viera, je dobro života. Takto to zdôrazňuje aj liturgia veľkonočnej slávnosti: „Lebo on svojou smrťou zničil našu smrť a svojim zmŕtvychvstaním obnovil nám život.“

Život ako taký je veľké tajomstvo. Ani veda sa ešte nedopracovala k poznaniu tajomstva života. Vieme, že sa nás toto tajomstvo dotýka, lebo sme živí, žijeme. O tom, že je život hodnota, ktorá presahuje všetko, nás najviac presvedča skutočnosť smrti. Ak chceme vniknúť do tajomstva života usilujme sa porozumieť, čo je smrť.

Smrť je opak života, jeho neprítomnosť. V čom nie je život je mŕtve. Niekedy používame aj výraz neživý. Priamo a bezprostredne nás zaujíma tajomstvo smrti človeka. Zo smrti máme skúsenosť. Je to neodvratný údel každého človeka na tejto zemi. Boh sám nás poučil, že smrť je odplatou za hriech, je trestom a preto hrozne bolí. Zomieranie je agresia proti životu. Človek od svojej prirodzenosti sa jej bojí a bráni. Smrť nie je nič dobrého. Práve v porovnaní týchto dvoch - života a smrti - chápeme aké dobro je život, aká hodnota, aký dar!

Zdalo by sa, že sme voči smrti, tej fyzickej, telesnej bezradní, že sme jej hračkami, obeťami. Veľkonočná viera v Kristovu smrť na kríži a zmŕtvychvstanie nám hovorí, že to tak nie je. Triumf smrti neprevyšuje veľkosť života. Aj smrť má svoju smrť, to je Ježišovo víťazstvo na Veľkú noc. Sv. Pavol sa jej ironicky a posmešne pýta: „*Smrť, kde je tvoje víťazstvo? Smrť, kdeže je tvoj osteň?*“ (1Kor 15,53)

Vzkriesený Kristus ukončil vládu smrti a dal priestor životu. Tak sa naplnilo, čo povedal: „*Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie.*“ (Jn10,10) Veľkonočná viera prekonáva strach z fyzickej smrti, vie, že je len dočasná, nachvílu a že človeka čaká vzkriesenie. „*Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. A nik, kto žije a verí vo mňa, neumrie naveky.*“ (Jn 11, 25-26)

Už z nášho uvažovania o tajomstve fyzickej smrti sa dalo vybadať, že jestvuje aj duchovná smrť, ktorá je matkou telesnej. Táto duchovná smrť je hriech. On zapríčinil, že zomierame telesne. Hriech je koreňom a príčinou smrti. Je smrťou v pravom a vlastnom zmysle slova. Ak sme povedali, že smrť je neprítomnosť života, aj duchovná smrť je prítomnosť duchovného života. Rozumieme ním nadprirodzený Boží život, ktorý spočíva v účasti na živote Najsv. Trojice. Kvôli tomuto spoločenstvu s Bohom v jeho trojičnom živote sme boli stvorení. Hriech v nás zničil tento božský život a preto bolo ranené smrteľnosťou aj naše telo. Najhlavnejší zámer Ježiša Krista, pre ktorý podstúpil smrť kríža a vstal z mŕtvych je to, aby človekovi prinavrátil Boží život a zničil v ňom smrť hriechu. To je duchovné vzkriesenie, nadprirodzené znovuzrodenie. Len toto duchovné oživenie Kristom je podkladom, nádejou i príčinou budúceho vzkriesenia tela.

Veľkonočná viera vracia smrteľníkom nesmrteľnosť, dáva človekovi dobro života. Kultivuje a skvalitňuje aj náš fyzický a pozemský život, lebo ho zošlachtuje a obohacuje životom nebeským. To najväčšie dobro veľkonočnej viery je to, že nám dáva večný život. Zaistuje aj telu aj duši život navždy. Len hlupák by sa mohol vzdať takejto ponuky.

Všetci, čo máme veľkonočnú vieru, jasajme, radujme sa a spievajme Aleluja, lebo budeme žiť večne. Práve túto veľkonočnú radosť vám všetkým zo srdca želám a vyprosujem a na znak záruky trvalej radosti z Pánovho zmŕtvychvstania vám udeľujem veľkonočné apoštolské požehnanie.